

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 27 lutego 2025 r.

Poz. 1164

UCHWAŁA NR 908.38.2025

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

z dnia 25 lutego 2025 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miasta Dęblin

Na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

uchwala, co następuje:

stwierdza się nieważność Uchwały nr XI/71/2025 Rady Miasta Dęblin z dnia 30 stycznia 2025 r. w sprawie wprowadzenia zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje i tworzących nowe miejsca pracy w ramach pomocy de minimis w części obejmującej załącznik do uchwały stanowiący "Program pomocy de minimis..." w zakresie: § 3 pkt 6, § 5 ust. 8 pkt 1 i 6, § 5 ust. 9, § 6 pkt 6, § 7 ust. 3 pkt 2, załącznik nr 1 do Programu, załącznik nr 2 do Programu w zakresie treści zawartej w akapicie drugim oraz załącznik nr 3 do Programu z powodu naruszenia art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r., poz. 70 ze zm.), art. 53 § 1 i art. 306d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111) oraz art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r., poz. 17 ze zm.).

UZASADNIENIE

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie po zbadaniu doręczonej dnia 3 lutego 2025 r. uchwały Rady Miasta Dęblin, o której mowa w sentencji, stwierdziło na posiedzeniu Kolegium w dniu 10 lutego 2025 r., że zawiera ona w części postanowienia naruszające prawo w sposób istotny i podjęło uchwałę Nr 907.35.2025 w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego wobec części uchwały Rady Miasta Dęblin.

W toku badania nadzorczego stwierdzono, że w załączniku do uchwały Rada Miasta Dęblin przyjęła "Program pomocy de minimis dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje i tworzących nowe miejsca pracy" (dalej "Program"), którego postanowienia częściowo naruszają w sposób istotny obowiązujące przepisy rangi ustawowej.

W § 3 pkt 6 Programu Rada Miasta postanowiła, że przez dzień udzielenia pomocy należy rozumieć dzień wydania przez organ podatkowy decyzji zwalniającej z obowiązku zapłaty podatku. Tak sformułowany przepis jest niezgodny z przepisami art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zwolnienia przyjmowane przez organ stanowiący na podstawie delegacji zawartej w art. 7 ust. 3 tej ustawy są bowiem zwolnieniami, które obowiązują z mocy prawa, bez

konieczności wydawania w tej sprawie odrębnej decyzji zwalniającej z obowiązku zapłaty podatku. Sposób określenia terminu, od którego należy uwzględniać skutki ewentualnego zwolnienia, wskazuje z kolei przepis art. 6 ust. 3 ustawy podatkowej. Odmienne definiowanie w uchwale dnia udzielenia pomocy, jak też uzależnienie go od wydania decyzji nieprzewidzianej żadnym przepisem ustawowym, w ocenie Kolegium nie znajduje podstaw w obowiązujących w tym zakresie przepisach.

Wskazane wyżej przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zostały również naruszone przez postanowienia zawarte w § 5 ust. 8 pkt 1 Programu i załącznika nr 1 do Programu, które to wymagają od podatnika - w celu skorzystania ze zwolnienia - przedłożenia wniosku o udzielenie pomocy de minimis, na formularzu określonym w tym załączniku. Skoro zwolnienie uchwalone przez organ stanowiący ma charakter generalny i jest stosowane z mocy samej uchwały, to niedopuszczalne jest wymaganie od podatnika składania w tej sprawie odrębnego wniosku do organu podatkowego.

W § 5 ust. 8 pkt 6 Rada postanowiła, że jednym z wymaganych do przedłożenia dokumentów warunkujących uzyskanie zwolnienia jest oświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego, określone w załączniku nr 3 do Programu. Żądanie tego typu dokumentów narusza art. 306d § 1 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym organ podatkowy nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli znane są one organowi z urzędu, są możliwe do ustalenia na podstawie posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych, lub rejestrów publicznych do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej.

W § 5 ust. 9 kwestionowanej uchwały organ stanowiący wskazał, że uchybienie określonemu w ust. 8 terminowi przedłożenia określonych dokumentów skutkuje utratą prawa do zwolnienia. Takie postanowienie wykracza poza delegację ustawową zawartą w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Regulacje dotyczące weryfikacji prawa do zwolnienia wynikają przede wszystkim z przepisów Ordynacji podatkowej oraz - w odniesieniu do pomocy de minimis - ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, które nie przewidują sankcji w postaci utraty prawa do zwolnienia w przypadku formalnych uchybień polegających na naruszeniu terminu złożenia wymaganych dokumentów. Rada Miasta nie jest uprawniona do tworzenia w tym przedmiocie odrębnych procedur.

W § 6 pkt 6 Rada Miasta wyłączyła z możliwości stosowania zwolnienia przedsiębiorców posiadających zaległości z tytułu podatków i opłat lokalnych i innych zobowiązań wobec budżetu Miasta Dęblin. Kolegium wskazuje, że w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że wszelkie postanowienia odnoszące się do istoty zwolnienia, w tym również wyłączenia, mogą mieć wyłącznie charakter przedmiotowy, zgodny z wynikającą z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych delegacją do wprowadzania zwolnień o charakterze przedmiotowym. Odniesienie się w opisie zwolnienia do elementów podmiotowych - a taki charakter ma ujęte w Programie wyłączenie dotyczące określonej grupy przedsiębiorców - narusza zatem wskazany przepis delegacyjny.

W § 7 ust. 3 pkt 2 Programu Rada postanowiła, że w przypadku utraty prawa do pomocy określonej programem przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy poprzez zapłatę podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, naliczonymi od pierwszego dnia korzystania ze zwolnienia zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Jakkolwiek przepis ten odwołuje się do Ordynacji podatkowej, to w ocenie Kolegium jest z nią niezgodny. Z przepisów Ordynacji podatkowej nie wynika bowiem obowiązek zwrotu zwolnienia, a obowiązek ustalenia (wraz ze wskazaniem terminu płatności) bądź określenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego.

W odniesieniu do podatników będących osobami fizycznymi, dla których zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą doręczenia decyzji ustalającej wysokość podatku (art. 21 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej), termin płatności - zgodnie z art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej - wynosi 14 dni od doręczenia decyzji. Natomiast w odniesieniu do podatników będących osobami prawnymi, w sytuacji

utruty prawa do zwolnienia są oni zobowiązani do złożenia korekty deklaracji, a podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty (art. 21 § 1 pkt 1 i § 2 Ordynacji podatkowej). Dopiero niezapłacenie podatku w terminie będzie skutkowało powstaniem zaległości podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej można naliczać odsetki za zwłokę. Odmienna regulacja wskazująca na konieczność naliczenia odsetek w każdym przypadku od pierwszego dnia korzystania ze zwolnienia, jest w sposób oczywisty niezgodna z przywołanymi przepisami Ordynacji podatkowej. Dodatkowo w ocenie Kolegium regulowanie w uchwale organu stanowiącego kwestii proceduralnych związanych z zapłatą zaległości podatkowych nie mieści się w delegacji z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W załączniku nr 2 do Programu zamieszczono oświadczenie przedsiębiorcy nabywającego przedsiębiorstwo o braku powiązań osobowych i majątkowych. W akapicie drugim zawarto następującą treść: "Oświadczenie składam świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny." Należy wskazać, że zgodnie z art. 233 § 1 Kodeksu karnego odpowiedzialność ta dotyczy zeznań składanych w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, przy czym uznaje się, że warunkiem odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej jest zastrzeżenie takiej możliwości w przepisie ustawy regulującej dane postępowanie. Organ stanowiący podejmując uchwałę nie może samodzielnie kreować możliwości składania oświadczeń pod takim rygorem, skoro możliwości takiej nie przewidują przepisy ustawy będącej podstawą do podjęcia przedmiotowej uchwały. Powyższe odnosi się również do oświadczenia o podobnej treści, które zawarto w załączniku nr 3 do Programu, którego nieważność Kolegium stwierdza w całości z uwagi na sprzeczność z innymi przepisami prawa.

Rada Miasta Dęblin we wskazanym we wszczęciu postępowania nadzorczego terminie rozpatrywania sprawy, nie podjęła działań zmierzających do usunięcia wskazanego naruszenia prawa.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Na tę uchwałę przysługuje Radzie Miasta Dęblin prawo wniesienia – za pośrednictwem Kolegium RIO w Lublinie - skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od daty doręczenia tej uchwały.

Wykonanie uchwały powierza się prezesowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Lublinie

Piotr Prystupa

Otrzymują:

1. Rada Miasta Dęblin
2. Burmistrz Miasta Dęblin